

F. L. VĚK.
 Obraz z dob našeho národního probuzení.
 NAPSAL ALOIS JIRÁSEK.

"Jame sami, a přec nejsem. — Přijďte sem zítra!"
 "Ne, ne —" Bránila se, hlas však nezně rozhodně, a jak vážně, skoro přísně před se pohleděla, zdálo se mu, že počítá, přemýšlí, jak by — Okamžik čekal mlčky, pak tise, vroucně zavazulo jeho:
 "Prosím vás —"
 Obrátila se k němu a líce zjasnělo jí jako úsměvem.
 "A což kdybych snad ani nejela — Mamince se nechce, bojí se cesty, a já o maminku —"
 "A vy byste zůstala, a —" nedomluvil; nechtěl jménem jejího muže hodit jí stín.
 "Musila bych tu být s maminkou." Viděla, jak mu zasvítlo v očích. A hnul sebou živě.
 "Ale nevím, bude-li možná," dodala nižším hlasem, starostně, s obavou.
 "Bude, bude, když vy budete chtít!" chtěl jí vzít za ruku. Než v tom se sehnula a trhala rychle, nervosně chudobky, jejich bylo v trávě jako nakropeno.
 "O kdybyste chtěla! Vyslyšte mne, ustesknou si tu bez vás." — Prosil lživě a úsilně zároveň. Nechala květu, vzpřímila se. Pořádval jí ruku. Nemohla již odmítnout; ale dřív mlčky pohleděla cestou před se a hned také došla. Tam jí zrak uvázl, a slabě vykřikla. Amling se tam také obrátil. U paní Butteanové někdo stál a rozmlouval s ní.
 "To je on!" zvolal Amling prudce, jako popuzen.
 "Doktor Held!" Obrátila se po Amlingovi.
 "Ano, byl u vás, ale ani se nezmínil, že sem půjde."
 Paní Butteanová se kmitlo podezření, až snad muž — A hned zas jí obava zmohla.
 "Viděl-li —" Rychle se obrátila obličejem k ville.
 "Což se ho bojíte?"
 "Je s Thamelem tuze za dobře a kdyby mu řekl —" Po tváři se jí uložil stín chmury.
 V nejistotě a čekajíc upokoje, ni dodala:
 "Snad nás neviděl."
 "A když, tak jistě nepoznal —"
 "Snad —" Vykročila a již se neobrátila. Okamžik mlčela, až pojednou promluvila ohlas myšlenek a obav, jež se jí hrnuly.
 "Co ona, maminka — Pojďte, pojďte, až se dostaneme dál. Ještě tam stojí? Podívejte se, ale hned se zas ohlédněte."
 "Ještě tam stojí." Co se podíval, byla už paní Thamová kousek dál, výš. Když ji dohonil, zastavila se. Ukázala na nebe.
 "Podívejte se, dál už nemůžeme —"
 Za villou na vrchu, za jejími stromy se nebe kabonilo. Mrak tam vyvstal a rostl letem v čerňavu, od ní odrážely se v popředí koruny kvetoucích stromů.
 "Bude přšet, pane Amling. A maminka dole — musím zpátky — Ještě tam doktor stojí?"
 "Ne, už se kloní, odchází."
 "Ohlédli se?"
 Amling postřehl, že se Held, jda od paní Butteanové dál, směrem k bráně Kanálské zahrady a k městu, ohlédl jednou, po druhé, ale zapřel to pro upokojení paní Thamové.
 "Ne, neohlédli se, jde rovnou, už zachází za stromy, je pryč."
 Paní Thamová se obrátila směrem dolů k cestě, kde její matka seděla.
 "Pojďte honem dolů —"
 "Půjdu, hned, ale nepojedete do Teplie, není-li pravda?" A nehlásal se z místa.
 "Nevím. Ten —" a ukázala za doktorem, "mohl by —" chtěla říci — "všecko pokazit," ale nevyšlo z toho.
 "Doktor! A kdybyste — snad — přece musila, budu ještě s vámi mluvit!"
 Vtřr zakusil, projel korunami, až se s nich květy rozsypany bleskem přiklonil.
 "Pojďte, pojďte," náběhala, "ne maminka —" Jak vykročila, utvořila se po mraku, jenž za ní měl vysoký hřbet, tak že v tu stranu bylo jako slatina za kvetoucími stromy. Amling musil rychle vykročit, aby let paní Th-

mové po boku. Sel těsně vedle ní, a chytl jí za ruku.
 "Prosím vás, přijedete?"
 "Vy jste hrozný, pusťte mne, maminka —" Červené skvrny proskočily jí po tvářích.
 "Pustil její ruku, prosbu svou však opakoval, vášnivě, nebdaje ničeho:
 "Přijedete?"
 "Já nepojedu!" Vyrasila náhle a sklonila hlavu, jakoby před větrem, všecka zardělá. A tak šla v chvatu dál a vtr, v němž se mladá tráva chvěla, dul do její světých šatů. K lavičce došla dřív než Amling, ale vzrušená, jako udýchána. Ještě však k ní nedokročila a již dychtivě vyhrkla:
 "Viděl nás doktor?"
 "Myslím, že ne, ale proč taky chodíš —" řekla to káravě, aš ne ostře.
 "A neptal se po mně?"
 "Ptal; řekla jsem, žeš zapomněla v zahradě vádrle."
 V tom došel Amling. Byla řeč o mraku, o dešti, že je na spadnutí. Vydali se bez meškání domů. Paní Butteanová se ptala, zdali něco viděla, jaká je vyhlídka.
 Amling odpovídal. Pavla mlčela a byla i dále roztržita. U brány se Amling poroučel, a když ho paní Butteanová zvala, aby se stavil u nich, omluvil se, že musí na pravo k Poříšské bráně, že slibil na tuto chvíli kolegovi Arnoldimu. Paní Thamové stiskl vše ruku. Poslední jeho pohled také mluvil —
 "Jak začel, ptala se hned paní Thamová na doktora Helda, jak přišel do aleje, co chtěl. Paní Butteanová jí vykládala, že byl v Kanálské zahradě, že také k vůli lidem hledal víc poklidnou cestu a když se vracel —
 "Stran Teplie neřikal nic?"
 "Sama jsem začala, že je mi nevolno, že nemohu na nohy, že ostanu tady —"
 "A on nechtěl dovolit, vidíte?"
 "Ani ne," (zapřela k vůli dešti, že jí naléhavě zas radil, aby jela), "ale divil se —"
 "A mne neviděl?"
 "Ne, neřikal nic; a také, vždyť jste byli hodný kus —"
 "A kdyby viděl, co pak na tom, vždyť, ale k vůli Thamovi, ten by zas dělal —"
 "No vždyť; toť já vím, holečku, proto jsem mu taky řekla, žeš v zahradě. Povídal, že se byl u nás rozloučit —"
 "No —" mladá paní pohnula pohrdlivě rtem, "k vůli mně nepřišel." Pojednou však se ton její hlas uvolnil uspokojením.
 "To už k nám nepjide."
 "Dle toho ne, Pavlinko."
 První velké krůpěje zašuměly a rozestřily se na dlažbě. Obě paní docházely právě ku svému bytu. V tu chvíli vstupoval doktor Held na kamenný most míře na Malou Stranu, kde bydlel. Celou cestu z Kanálské zahrady už na sebe nemyslí. Tam v osamělé, kvetoucí aleji v polích vyřkl si rozhodně, k čemu se v duchu klonil a se rozhodovat; že přijme Mlikanův návrh.
 Vracel se klidněji, až ho pak paní Butteanová pohnavla svými stesky a výklady, že ví, že jí bude tady líp. Simulovala, viděl to a lhala. Celou cestu na to mysli, jaké to jsou ženské, a mladou jak zahlédl nahoře v aleji s tím komediantem. Poznal ho také. Klacek, jakou hrál komedii, že se nemůže čteat dočkat — Proto on tak pospíchal a nie neřikal, proto sebou tak vřel — A ona! — Už tak daleko? A ta babka, jak jí zapřela, a myslila si o něm, o doktorovi, že ná chabný zrak, že deuru neshlédl nahoře v stromofadí, když se o ní sám nasechval neručním. Proto ty Teplie! — Proto tam nechce mladá a k vůli ní stará —
 A Thami! řekl o tom ústům kolegovi, že se cvílil zatím na Romea Jenou tak — Když znal jeho Julii! Když však — Helt se v myšlenkách zastavil, že to snad byla náhodně setkání. Amling šel s ní jen tak; herec, herec — Ale solus cum sola? — Co

ted? — Povědět Thamovi? Held tu myšlenku hned zamtl. Je-li co na tom, tedy předešlím rozloučit — do Teplie musí, obě, stará, mladá, a ten Amling bude od nich, tu —
 Nazejtří, brzo dopoledne zašel si doktor Held na Koňský trh do domu "u Bohuslavů". Thami žasl, paní jeho, chystajíc právě nějaký tlumok, se lekla. A hned jí zlost chytla. Doktor jí tak zdvořile říkal, že když se mu večera v Kanálské zahradě nepoštěstilo s ní se setkat, že přichází teď se poroučet. A hned se ptal na matku.
 Paní Thamová byla na rozpacích.
 "Šla do trhu, to jest jen ku kramářům vedle. Nechtěla jsem jí pustit, ale což si dá maminka říci? Vždycky chodila do trhu, a teď — dnes, se jí tak zastesklo," mladý paní se nutila do úsměvu — "zastesklo, že už prý dávno nebyla na koupí —"
 "Z toho je patrné, že by paní matce cesta do Teplie neublížila. A prosím, nežli přijde —" doktorkova tvář velice zvažněla. "Musím upozornit," doktor začal mluvit německy, týkal se medicíny.
 "Já večera s paní matkou hovořil. Stěžovala si, že musí ostan, že to do Teplie nepjide."
 "Ano, ano," chytala živě mladá, "nařká si, právě jsem chtěla Thamovi říci, že maminka rozhodně nemůže a že samotna tu také nemůže ostan, že nemohu jet, ale spoň ne hned, že bysme přijely později —"
 "Zrovna naopak, s dovolením, jsem si paní. Kdyby tuhle přítel Thami byl s divandem nejel do Teplie, paní matka by tam musila, chtěla-li si jí zachovat — Nelekejte se —" Heldovi se pohnul koutek rtů, "pojedete do Teplie, bude dobře, jistě pravím. Necheche-li, musíte jí donutit, vy jakto deera —" Hleděl vážně, upřeně na mladou paní, jež stála nad otevřeným tlumokem zachmuřena — "Vás poslechně," dodal a pohlédl na Thama. Ten žasl i zároveň tlužil úsměv, který mu chtěl na rty. Jak doktor domluvil, ozval se konejšivě:
 "Vždyť ona maminka si dá říci."
 Pavla bleskla po něm zrakem, pak odpovídala, zvolna, jako nechtěla, Heldovi:
 "Je skutečně, pane doktore, nutno —"
 "Je," řekl určitě. Viděla, že sehnul obočí.
 "Když nařizujete —" Ochota z těch slov nevanula.
 "Tak milostpaní, budete mít zásluhu." V tom vešla paní Butteanová v čepici, velký šátek přes ramena, s brašnou na ruce. Divila se, když shlédla doktora, (večera se s ní rozloučil), a divila se ještě víc, když jí Thami napověděl a doktor dopověděl, že nutno, důtklivě však, že je nezbytno, aby zítra se vydala s ostatními do Teplie.
 Sama to ráda uslyšela, ale hned, nejdřív, na deuru pohlédla, co ta. Té nezbylo, nežli přidati se k oběma mužům, a paní Butteanová se pak už lebránila.
 "No, když myslíš a tuhle pan doktor, tedy pojedeme."
 Když Held odcházel, děkovala mu upřímně; za to deera její zamklu, přemáhajíc nevoli a zlost. Nejdříve se loučil Thami. Byl rád Helda vyprovodil, než ten se nezdřel, že nemůže čekat, že pospíhá —
 Od Thami vycházel spokojen s výsledkem své návštěvy.
 Paní Thamová osamotněvši s mužem mluvila však s puchybností o jeho ustanovení, že těch Teplických lázní není mamince asi tak potřeba, to že jí ta cesta vše uskočí. Thami, jenž usel s knihou k oknu, obrátil se po ní a řekl:
 "Co ti najednou tak o tu Prahu jde?"
 Neodpověděla a také již nepromluvila. Mlčky začala skládat šatstvo a přiklono na cestu, a nepromluvila pak celý den. Pozdě odpoledne ustrojila se jako na procházku. Paní Butteanová seděla v sedlníku pokoje, Bettyna obošla před okny. Thami opisoval o stolu nějaké noty divadelní. Vtěl, že se chystá ven, optal se (byla již skoro u prahu), kam jde. Překvapilo ji to, viděl to na tv. Odpověděla skrátka, že musí do krámu pro nějaké pentlíčky.

Položil péro, vstal a sáhl po kabátu na posteli.
 "Půjdu také —"
 Optala se kvapně, kam.
 "S tebou, vyprovodím tě." A s úsměvem, upřímně doložil: "Projdeme se spolu naposlady Prahou."
 Stála nehnutě, majíc rty sevřeny; nozdry se jí zachvěly, v očích zablesklo. Nemohla ani hned promluvit. Stanul před ní, pohlédl na ní káravě, zároveň i bolestně překvapen.
 "Je ti to protivno, vidí?"
 "Protože mne chceš špěhovat!" Strhla klobouk s hlavy a všecka pobouřena vyrazila od prahu zpět do pokoje a hnala se ku dveřím druhého.
 "Pavlo!" volal za ní Thami chlácholivě. Ani se neohlédla a zašla do druhého pokoje. Zůstal sám. Díval se na dvře, za nimiž se ozval výbuch prudkého pláče. Vykročil, chtěl za ženu, popuzen její nespravedlností. Zdržel se však a, jak vlna toho návalu přešla, zahofkla mu nitro pomyšlením, že jí bylo jeho nabídnutí protivno. Či snad opravdu chtěla jít sama — sama — před odjezdem —
 Přecházel pokojem s pochýlenou hlavou, pak nevěda ani usel u otevřeného okna; po zahradách polehly stíny, slunce již zapadlo. Zadržal se do šera stromů, pak rychle obrátil hlavu, když zaslechli dvře vedle. Pavla vyšla ještě tak ustrojena jako prve, ale bez klobouku. Jak ho zahlédla, ještě na procházku ustrojěného, obřátila se rychle a zpátky zas do pokoje —
 Jíž se v pokojích i venku hustě soumránilo, když přišla Bettyna, rychle, jako proud, šaty jí jen sustýly, nesoucí si kytici jarních květin. Thami, huňvajíc se s ní, sotva si povšimla. Když vstoupila do druhého pokoje, zastala Pavlu u okna, ven obrácenou, s čelem do dlaně opřeným. Maminka sedle opodál, upírala na ni starostně oči, na její pobledlou tvář, jak hledí hluboko zamyšlená, rozteskněná v soumrak. Bettyna si nepovšimla, jak matka sklesle sedí, a hned k sestře.
 "Podívej se — to je kytka! Tu jsem dostala!"
 Paní Butteanová jako by oživila. Rychle vstává, aby se podívala, ptala se od koho, od koho. Pavla sotva hlavou pohnula a netečně pohlédla na kytku; hned se však obrátila a oči na Bettynu upřela, když jí sestra nebdale jako mimochodem vypravovala, že se jí Amling poroučí.
 "Kde's ho viděla?" optala se rychle.
 "Teď právě před domem. To on na mě čekal —" Dala se do směchu. Jindy byla by paní Butteanová chutě přisvědčila, ale v ten okamžik mihla se věceřejší procházka, kvetoucí alej; podívala se na Pavlu, která se živě optala, co říkal:
 "Taky že by vás rád ještě uviděl, že myslil, že vás potká — ale podívej se, to jsou kvítka, a přivoň, jak voní —"
 "Dal ti je?"
 "Ne, řekla jsem si o ně." Zasmála se.
 Paní Thamová v polosvitu okna sáhla po kytce a jak se k ní přiklonila, vdechuje její vůni, ovanulo jí také jako vůni pomyšlení, že čekal, tak dlouho čekal, tam v aleji, a pak i tu před domem. A touha na ni přišla. Skloněná ku kytici přivřela víčka —
 Paní Butteanová povídala Bettyně o pentlíčkách, jak bylo a že by mohla pro ně doskočit. Pavla návrh zamítla, že jí je pozdě, a Bettyna obrátivši se po předním pokoji pohrozila tam.
 "Ó to je! Co pak že sedí jako výř, že se nejde rozloučit —"
 Sel, ale až hodně později, když Pavla nevyšla z pokoje, když Bettyna pořád kolem něho hned trilkuje a hned zas něco o pentlíčkách, a když pak tehyně snášeje na stůl ptala se ho, patrně také rozmarla, na půl slova, bude-li doma večer.
 "Ne —" odhly jí skrátka. Za chvíli oběhl a rovnou na "starou rychtu" —
 Časné ráno, jež se šera, vyjel od špinků na Koňském trhu dva vozy vysoké naložený kufry a bednami, plnými garderoby herců a vlasteneckého divadla u Hyberns. Mezi bednami vyčouhoválo několik kusů svinutých

Hledáte pozemek ?

Kalifornie jest ten nejleší stát pro zařízení si vlastního domova a uložení peněz, poněvadž zraky celého světa jsou obráceny k Pacifickému pobřeží. Východní kapitálisté kupují velké lány pozemků, ježto dobře ví, až bude dohotoven Panamský průplav, že pozemky vystoupí do nedozírné výše následkem toho, že budeme mít pro naše plodiny otevřený obchod do celého světa. Dále podnebí zdejší jest to nejkrásnější a nejpříjemnější na světě. Zima jest výbec neznáma, není se zde třeba obávat ani krupobití ani výklonů možno se těšit příjemnému podnebí po celý rok. Konečný důvod pro zakoupení si pozemku v Kalifornii jest ten, že Vám můžeme podat ty nejlepší pozemky za mírnou cenu — od \$15 do \$100 akr.

Vlastníme pozemky pod vládám kanálem a můžeme Vám poskytnouti ty nejlepší podmínky. Váš známý W. J. Bulin, který cestoval po mnoho roků ve středních státech s hospodářskými stroji, jest prvním českým a úspěšným rolníkem v Glenn Co. jest naším jednatelem, takže Vám není třeba obchodovati s cizincem. O mapy a další podrobnosti dopište si česky neb anglicky na

23-3mc
W. J. Bulin, Hamilton City, Elkhorn & Son, Orland, Cal.,
 Cal., český zástupce. majitelé.

Musíte ovšem do Californie,

chcete-li opravdu příjemný a šťastný domov. Ale snad nevíte, že nejlepší půda v tom státu je kolem překrásného města Chico, a je sotva za polovic, co ve farmářských státech východních. Píšte o podrobnosti:

V. PULEC,
 Box 874, Chico, California.
 Office Broadway, Annie 16-6mp Bidwell Orchard Co.

PRÍMORSKÝ TEXAS.
 Mám v prodeji tisíce akrů krásných zařízení a vzdělaných farmařů, lesů a surových prerijských pozemků ve středním a přímořském Texasu za mírné ceny a na lehké splátky. Píšte si o český pozemkový popis Texasu a o seznam a ceny pozemků, které pošlu zdarma na požádání. Píšte na:

JOE DĚDEK, Rosenberg, Tex

Vždy jsme připraveni posloužit našim zákazníkům těmi nejlepšími likéry a doutníky a vždy je na čepu Fremontský Pilsener ležák. Kdykoliv přijedete do našeho města zastavte se u **First a Last Chance** v Linwood, Ne.

J. J. Kavan
 HOSTINSKÝ.

Záruka kvality znamená více než zelená známka.

GOLDEN SHEAF bourbon a čistá žitná whisky.

Tato whisky se vyrábí ve velkém, v době větraných, veskrze vypořezaných skladěch pod vlastní dohledkou. Olejovitě součástky se přirozenou cestou odstraňují a vytáhnou se čistý líh, jenž učiní **GOLDEN SHEAF** chuťovým a lahodným — whisky, jež povhodí oči, přese to však nezděkuje se mozk.

WILLOW SPRINGS DISTILLERY jest jediná výroba kořalky hodná zmluky sápadné od řeky Mississippi, založená roku 1868.

Po 45 let **WILLOW SPRINGS** výrobky byly brány za nejjednodušší a nejlepší bourbon a čistá žitná whisky. Tohoto vyznání máni bylo dodáno užíváním jediné nejlepšího jakostní obilí, čistě pramenité vody, perfektním pálením, stáčením do nejlepšího sudu a neokoušaním páli o každý sud až k úplnému vyčerpání.

GOLDEN SHEAF bourbon a čistá žitná whisky rovněž se těší nejlepšímu kdy vyrobenému, přese to proslávl se za libov a cenou. Jest to možná jen tím, že tyto kořalky se vyrábějí v jedné z nejkrásnějších vinopalů, umístěné v samotném středu obilnitého pásma, kde slunce, přese a paliva jest možná nejlepší.

Zároveň **GOLDEN SHEAF** jest to čistá whisky.

Willow Springs Distillery, Omaha, U. S. A.

